

զվիրաւորեալսմ ի խա-
ծամող սողնոց թումից.

սամեկով յերկրի՝ բար-
ձրացնալ ծայր արծա-
կեցիք ընդ քառատեսակ
ծկացեալ ամիլիւս եր-
կրի. անկասկած յապտ-
կամող օժէմ, յորժամ
խածումէր զգումարտա-
կամ ժողով զուսարուն-
ք առ ակին հակաճառեալ
ներհակութեամբ ընդդէմ
հարկամող օժիցմ...

**Անապատին մէջ Մովսէսի կանգնած
պղնձի օձին հրաշագործութիւններու պատ-
մութիւնը կ'ընեն:**

Շարակամ էջ 1016

Փայտ կենաց զսա Հոգ-
ւոն վերակոչեաց զերա-
հրաշ իմաստունն. քանզի
արարելն արարածոց՝ բար-
ձրացաւ ի սմա....:

Ճառ էջ 168

Ո՛վ սքանչելի սուրբ
փայտ իմանալի թագ ար-
քունական, նախածայնեալ
զքեզ հոգիաներկ երգողին,
յորում բարձեալ զաւանդ
և զպայծառ զշքեղազարդեալ
զգուխն զՔրիստոս...

**Երկուքն ալ կը յիշեն Սողոմոն ի-
մասնոյն նախագուշակած թաշափայտի
գօրութիւնը որուն վրայ բարձրացաւ, կ'ըսէ
շարականը «արարելն արարածոց» և ճառը
«բարձեալ զՔրիստոս»:**

Շարակամ էջ 161

Ո՛վ քառաթև լուսա-
ծիմ զերապսմծ միշ-
կառուցող կենացն ամենից.
միշտ քաղկատարած առ
քնզ էմ.

Ճառ էջ 163

Ո՛վ.... քառաթև սուրբ
մշտմ.... որ զկենդանիմ
ամմանք քամն աստուծոյ
ելով էակամութեամբմ.
... հեղուեսեալ ընդ քեզ
իւրով զերակ բարձրու-
թեամբն.

էջ 160. — քն ազատե-
ցաւ մախաճայրմ ի մա-
շակմամէ պտղոյմ.

քն քացաւ մեզ ճա-
նապարհ ծառոյմ կենաց
ի սրովրէափակ պահ-
պամութեմէմ.

**Նմանութիւնները բառացի են. մեկնու-
թիւն մը աւելորդ պիտի համարուի:**

Շարակամ էջ 159

Յորժամ յարեկելից
փայլիս անճառ լուսով
լուսաւորեալ զհաստա-
ցեալն և զատապարտես
զազգմ չրկից ամհաւա-
տից ով սուրբ քառաթև.

Ճառ էջ 170

Քն փայլէ միւսանգամ
զաւուտ Որդոյն Աստու-
ծոյ, անճառելի ծննդեամբն
արկեղամշամ ծառա-
զայթիլք աստուածատե-
սակ մարմնով. տամբիալ
ի միասին առ հասարակ
դատիմ ազգմ չրկից ան-
հաւատից.

**Ս. Խաչի ամենավերջին օրուան արե-
ւելքէն երկիրը կը նկարագրեն որ իր փայ-
լովն հաւատացեալներուն լուսաւորութիւն
պիտի ըլլայ և Հրէից զատապարտութիւն
իրենց անհաւատութեան համար:**

Հ. Լ. ԱԹՃԵԱՆ

Շարայարեյի

ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ՔԱՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

I.

ԳԵՂՈՆ ՆԱԽԱՍԱՐԻ

Նաւասարդ,

Մեր հեթանոս Անցեալին տօնը զըւարթ,
Քաղցըր էիր, և Առաւօտը ոսկի
կը ծիծաղէր արծաթալիք առուակի
Հայեւոյն մէջ՝ ուր զիցուհի մը սիրուն
կ'երկարէր զողը ծիրանի լոյսերուն:

Նաւասարդ,

Ո՛վ հեթանոս մեր Անցեալին գողտրիկ
զարդ,

Օ՛ ծուխերուն բարձրանալը թեթև
Առաւօտեան օդին մէջէն լուսաթև,
Օ՛ սրբինգներն՝ որոնց նըւազը մեղմիկ
կը խառնուէր զգիւններուն հանդարտիկ:

Նաւասարդ,

Հովուերգութիւն, և Արշալոյս՝ գեղազարդ,
Օ՛ կայտընելն այծեալներուն հեզանցիկ,
Ծառերուն տակ, ըստուերին մէջ թափան-
ցիկ,

Եւ Անահիտը՝ պաշտելի՝ զիցամայր,
Օ՛ ջրբեր խումբը կոյսերուն սարէն վար...

Նաւասարդ,

Ո՛ տայր որ դու Հայրենիքի մը զըւարթ
վերածնող գեղեցկութիւնն ըլլայիր,
Ու քեզ համար իմ քրնարէն նետալիր
Դեռ փախչէին գողթան երգեր Անցեալի,
Հին Առաւօտ, հրապոյրներդ այնքան լի...

«Հայրենիքի զափնները»
(Անտիպ)

ԱՄՍԷՆ ԵՐԿԱԹ